

de l'appendiciti: són els testimonis de l'impregnació de l'economia per les toxines appendiculars, són un argument més en favor de l'intervenció ràpida que suprimeix la font del verí.

El tint subicteric de la cara i de les conjuntives, en un individu atacat d'appendiciti, no és pas fet per simplificar el diagnostic. Hi ha casos en que l'appendiç incriminat puja tant cap a dalt per darrera del cecum i el colon ascendent (typo ascendent), que ls dolors de l'appendiciti, tot existint en el punt de Mac Burney, poden irradiar fins a la regió sub-hepatica. Suposeu que en semblant circumstancia l malalt sigui atacat d'una lleugera ictericia (aital era l cas en el malalt que havem vist amb en Ségond) i convindreu que a primera vista les apariencies són enganyadores, l'idea de colics hepatics se presenta naturalment. En el cas de colic hepatic, l'ictericia és verdadera, són els pigments de la bilis que s troben en l'orina; però aquest signe diferencial no seria suficient, car pot succeir que l'intoxicació appendicular determini igualment ictericia verdadera. Lo que és més important és que en el cas de colic hepatic el fogar dolorós no té ni l seu origen ni l seu maximum d'intensitat en el punt de Mac Burney: els dolors són sub-hepatics en el lloc i pels voltants de la vessicula biliar, amb irradiacions escapular i thoracica. No s confondrà pas, doncs, el colic hepatic seguit d'ictericia amb el tint icteric de l'appendiciti.

L'aparició del tint icteric en el curs de l'appendiciti aixeca una qüestió de pronostic de les més importants. Vosaltres no haveu oblidat que una de les complicacions més terribles de l'appendiciti és l'infecció del fetge. Hi ha algunes semmanes jo consagrava una lliçó an aquest *fetge appendicular*, acribillat d'abcessos, deguts a la migració del coli-bacillus exaltat en cavitat closa. L'ictericia és un dels symptomes d'aquesta infecció hepatica; l'appendiciti pot, doncs, provocar el fel sobreixit en dugues condicions ben diferents: hi ha una ictericia per *intoxicació* i una ictericia per *infecció*. En l'ictericia per intoxicació, la que avui estudiem, el fel sobreixit és habitualment lleuger, l'anàlisi dels orins descobreix generalment l'ausencia de pigment biliar i la presència d'urobilina i de pigment bru. Aquesta ictericia per intoxicació apareix desde ls primers dies de l'intoxicació, és habitualment l'unic testimoni de l'adulteració hepatica, no va acompanyada ni de febre, ni de dolors, ni de symptomes brugidosos; sense prestar-hi atenció, podria passar quasi desapercibuda. Tota altra és l'ictericia consecutiva a l'infecció del fetge pel coli-bacillus: en primer lloc és una ictericia verdadera; en segon lloc, apareix bastant tardanament, en el curs de l'appendiciti o en plena convalescencia; va precedida de symptomes brugidosos que anuncien l'infecció hepatica: violents calfreds, grans accessos de febre, dolors a l'hypocondri, creixement rapid del volum del fetge. El fel sobreixit consecutiu a l'appendiciti és, doncs, un symptoma que deu esser diversament interpretat: tant aviat l'ictericia és part d'un syndrome que revela una infecció hepatica sempre mortal, faci-s lo que s vulgui (ictericia infecciosa), tant aviat l'ictericia és el testimoni d'una intoxicació hepatica lleugera i